

ה"ט 38320/09/18 - צחי חדידה נגד ציון אלגלי

בית משפט השלום בנצרת

ה"ט 38320-09-18 חדידה נ' אלגלי
לפני כבוד השופטת הבכירה, רים נדאף
המבקש
נגד
המשיב
צחי חדידה
ציון אלגלי

פסק דין

1. בפניי בקשה למניעת הטרדה מאיימת. ביום 22.9.18 ניתן צו במעמד צד אחד על-ידי כב' השופט קירס, וביום 27.9.18 התקיים דיון במעמד הצדדים וב"כ המשיב, ובו נשמעה עדות העד מר מתן פרץ.
2. המבקש טען בבקשתו, בין היתר, כי ביום 16.9.18 המשיב אשר עובד עמו, תקפו, חנק אותו עיקם לו את היד, נתן לו בעיטות, גרם לו לחבלות גופניות וטראומה נפשית, והוא אף מקבל ממנו איומים בדרכים ישירות ועקיפות.
3. בתגובה בכתב, טען ב"כ המשיב, כי הבקשה הוגשה בחוסר תום לב, והצו הזמני שניתן ביום 22.9.18 דינו להתבטל, כאשר בין היתר טען, כי האירוע היה ביום 16.9.18 והבקשה הוגשה ביום 22.9.18, דהיינו לאחר שבוע ימים, והמשיב לא נפגש ולא ראה את המבקש ובוודאי שלא נקט כלפיו שום לשון איום. עוד הדגיש, כי המשיב המשיך לעבוד באתר, לאחר בירור שנעשה לו ע"י מי מבעלי החברה, ובכלל זה עוד בערב האירוע הגיש תלונה במשטרה.
4. המשיב תמך את תגובתו בתצהירו, ובמסגרתו טען בקצירת היריעה, כי הוא עובד כמאבטח בחברה הנותנת שירותי שמירה וסדרנות בקבר הרשב"י. המבקש עובד איתו באתר. האירוע, נשוא הבקשה, היה ביום 16.9.18, כאשר המקום המה אדם. המבקש לא אחת מנסה להשתמש בכוחו ובצעקותיו להשלטת מרותו על אחרים. מי שהתקיף וניסה להפיל חיתתו עליו היה זה המבקש והוא המתגונן.
5. המשיב גולל בתצהירו את נסיבות המקרה, בצינו בין היתר, כי המבקש התנפל עליו במכשיר הקשר בצעקות, השמצות וקללות, ובהמשך התקדם לעברו פיזית בהפתעה ומכשיר הקשר מברזל בידו, כאשר ציין כי עשה כברת דרך ממקום השמירה לעברו, בא מולו וכולו עצבים, נצמד אליו לגופו וכמעט הכניס לו את מכשיר הקשר לכיוון ראשו ועיניו. המשיב פירט הכיצד ניסה להגן על עצמו, כאשר המבקש לא נרגע וניסה לחבוט בו במכשיר הקשר, ואף הטיח לעברו קללות נמרצות כמה פעמים. לא זו אף זו, כמה דקות אחרי האירוע, כאשר התרחק מהמבקש עד שיירגע, המשיך המבקש בשלו, צעק ואיים עליו. הוא

עמוד 1

הזמין משטרה שהגיעה וניסתה לברר מה קרה ולבסוף הודיעה להם שניתן להגיש תלונות הדדיות, וכך עשו.

6. עוד הצהיר המשיב, כי המבקש ניסה לביים כאילו שהוא תקף אותו והלך לבית-החולים, כאשר הוא לא הרים עליו יד. לאחר האירוע, לא ראה, לא נפגש, לא צילצל ולא יצר שום קשר עם המבקש, ובכלל זה הצהיר, כי בתקופת עבודתו מזה כשנה, מעולם לא היה מעורב בסכסוך כלשהוא, כאשר המבקש היה מעורב באיומים וצעקות.

7. המבקש הציג לבית-המשפט בדיון שהתקיים ביום 27.9.18 סרטון, אשר נצפה על-ידי בית-המשפט.

דין והכרעה:

8. לאחר עיון בבקשה, בתגובה, ולאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ המשיב, המבקש ואת עדות מר מתן פרץ וצפיתי בסרטון, שוכנעתי כי דין הבקשה להתקבל.

9. הנטל להוכיח את המעשה המיוחס למשיב מוטל על המבקש, והמבקש עמד בנטל זה ונראה כי הוא הותקף על-ידי המשיב והלה נהג כלפיו באלימות.

10. ב"כ המשיב טען בדיון שהתקיים בפניי ביום 27.9.18, כי רואים בסרטון שמי שניגש לשני עם מכשיר הקשר היה המבקש ולא המשיב, וכל מה שעשה המשיב זה התגוננות בלבד. ברם, צפיתי בסרטון 3 פעמים ובו רואים בבירור כי המבקש אינו מנופף במכשיר הקשר כנגד המשיב בצורה מאיימת כנטען, ואיני מקבלת את גרסת המשיב בעניין זה.

11. יתרה מכך, בסרטון רואים כי המשיב הוא זה שתוקף את המבקש עם חניקה, הוא קפץ לעבר המבקש, דחפו, ניסו להפריד ביניהם ותפסו דווקא את המשיב, כי הוא זה שהשתולל ורצה לתקוף את המבקש שוב ושוב. לא ראיתי בסרטון כי המבקש תקף בצורה כלשהי את המשיב, לפחות פיזית. מילולית איני יודעת, הואיל ואין קול בסרטון. משכך קשה לקבל את הגרסה, כי כל מה שעשה המשיב באירוע נשוא דיוננו זה להתגונן בלבד מפני תקיפת המבקש.

12. בנוסף, איני מאמינה לגרסת העד, מר מתן פרץ, כי שני הצדדים תקפו. מעדות מר פרץ עולה כי הוא זה שהפריד ביניהם, ולדבריו הוא משך דווקא את המשיב החוצה, הואיל והלה היה השקט מביניהם. איני מקבלת גרסה זו, ולאור הנראה בסרטון יש להניח כי הוא משך דווקא את המשיב, הואיל והלה היה התוקף ובכדי שלא ימשיך לתקוף את המבקש.

13. גם המכתב שצורף לתגובת המשיב, מאת מר שלמה שלוש, מנהל אתר הרשב"י, אין בו כדי להועיל לו,

הואיל ולא צוין שם שהמבקש הוא שתקף את המשיב, ובכלל זה עולה ממכתב זה כי טרם נערך בירור כראוי בנידון, ולשם סיבור האוזן אצטט חלק מהמכתב :

"בערב יוה"כ אורעה מריבה אלימה בין מר ציון אלגלי לבין מר צחי חדידה.

לצערינו עקב החגים והעדרותם של העדים המרכזיים, עדיין לא הספקנו לתחקר את האירוע כראוי. מבחינתנו, האירוע חריג ביותר..."

אמנם במכתב נאמר עוד, שלבקשת המשיב צוין, כי הלה עובד באתר מזה כשנה ומעולם לא היה מעורב בשום סכסוך אלים, לא עם העובדים האחרים ולא עם מי מהמבקרים באתר. ברם, הגם אם לא היה מעורב בשום סכסוך אלים עד עתה, במקרה נשוא דיוננו "טוב מראה עיניים", ודי בנראה בסרטון כדי לאשש את טענת המבקש, כי הוא הותקף על ידי המשיב.

14. לא זו אף זו, הגם אם המשיב הגיש תלונה במשטרה בגין האירוע, אין בכך כדי לשנות את הנראה בסרטון, כי הוא זה שתוקף את המבקש פיזית ולא להפך.

15. בנוסף, איני מייחסת כל חשיבות לפער שבין מועד האירוע לבין מועד הגשת הבקשה, בשים לב לטיעוני המבקש בפני בפרוטוקול הדיון מיום 27.9.18, ובכלל זה שאיני סבורה כי חלף זמן כה רב בין האירוע נשוא הבקשה לבין מועד הגשת הבקשה.

16. בסיכומי של דבר, לאור התנהלותו והתנהגותו של המשיב כפי שנצפתה בסרטון, שוכנעתי כי הוא נקט הטרדה מאיימת כנגד המבקש, בכך שתקף אותו, קפץ לעברו ודחפו. בנסיבות אלו, יש מקום להיענות לבקשה ולהאריך את הצו שניתן במעמד צד אחר, כאשר מנגד, לאור האמור לעיל, לא מצאתי לנכון להיענות לבקשת ב"כ המשיב וליתן צו הדדי.

17. לסיכום, אני קובעת כי הצו שניתן במעמד צד אחד ביום 22.9.18, ימשיך להיות בתוקף עד ליום 22.12.18. כן, המשיב ישלם למבקש הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך כולל של 800 ₪.

המזכירות תסגור את התיק.

ניתן היום, כ"ד תשרי תשע"ט, 03 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.